Quelle: https://manuscripta.at/?ID=35264
Copyright: Innsbruck, Prämonstratenser-Chorherrenstift Wilten

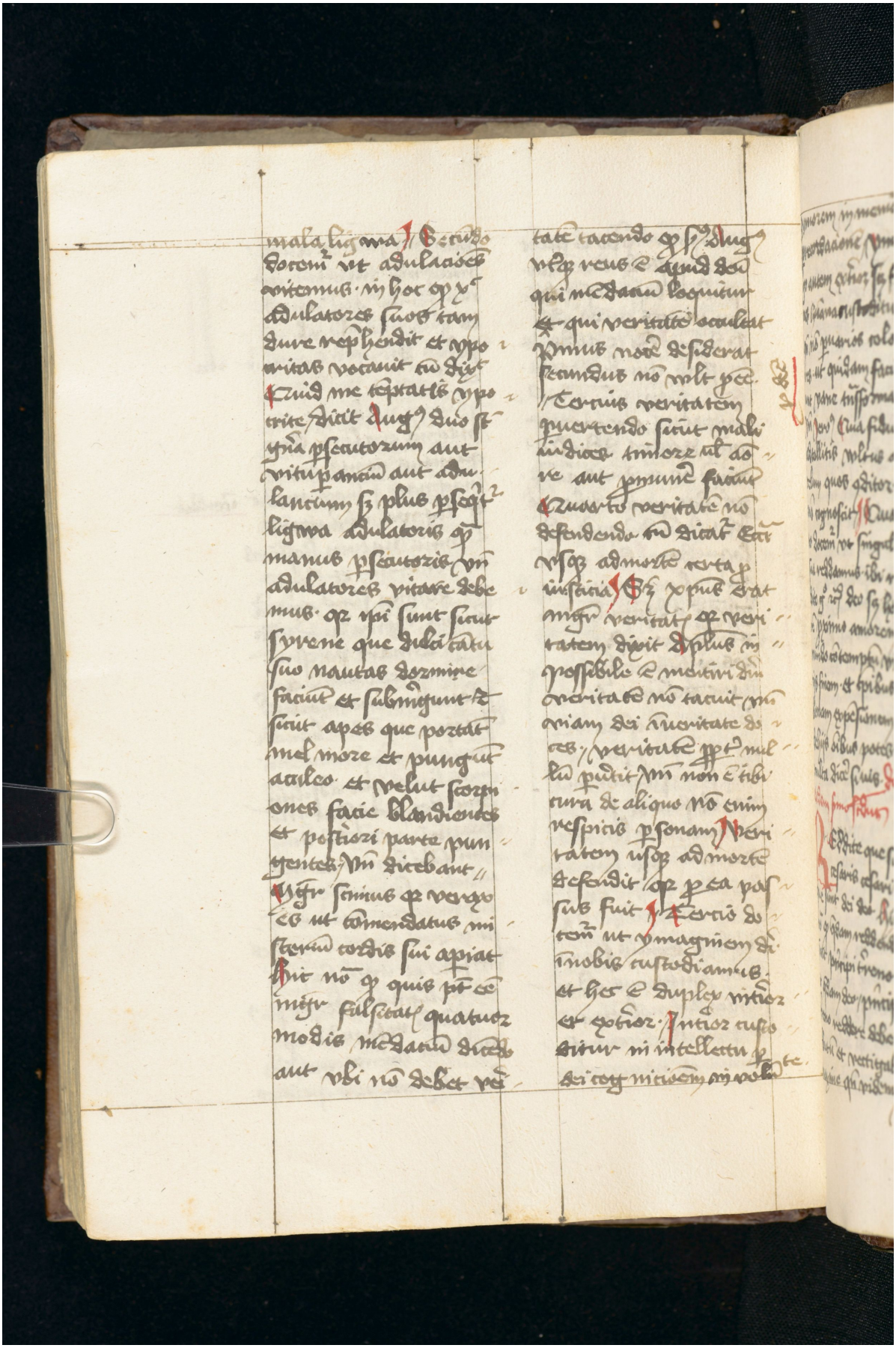

mala lingua. Secundo
dorem et adulacioes
vitemus. in hoc quod
adulatores suos tam
dure reprehendit et appo
ritas vocauit tu dicis
Quid me tentatis hypo
crite. Dicit augustinus duo sunt
genera pascentorum aut
vituperantium aut adu
lantium. sed plus pascit
lingua adulatoris quam
manus pascentoris. Ergo
adulatores vitare debe
mus. quia isti sunt sicut
syrene que dulcedine cantu
suo nautas dormire
faciunt et submergunt et
sicut apes que portant
mel more et pungunt
aculeo. et velut scorpi
ones facie blandientes
et posteriori parte pun
gentes. Vnde dicebant
Vigilemus quia verge
es ut commendatus in
stercoribus cordis sui appiat
Hic notandum quod quis potest
miser fulsitat quatuor
modis medacium dicendo
aut vbi non debet vel
tace tacendo quod est. Secundo
vbi veus et quando de
qui medacium loquitur
et qui veritatem celat
Vnus nam desiderat
secundus non vult pec.
Tertius veritatem
pacificando sicut mali
iudices timore vel do
re aut pecunie faciunt
Quarto veritate non
defendendo tu dicat Ecce
vsque ad morte certa
iustitia. Et quod dicit
miser veritatem quia veri
tatem dicit deplus in
possibile et meritum du
veritate non tacuit vni
uersam dei sacrificate de
ces. veritate pecunia mul
lum putrit. Vnde non est tibi
cura de aliquo non enim
respicis personam. Veri
tatem usque ad morte
defendit quia pecca pas
sus fuit. Tertio de
tem ut imaginem di
nobis custodiamus
et hec est duplex vitior
et potior. Vitior custo
ditur in intellectu quia
dei corporis vitiosum in vobis